

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov angaaende Fæste- og Lejehuse.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 1974 ff. Udvalgets Betænkning i Tillæg B., Sp. 797 ff.)

Uden for Betænkningen var stillet følgende Ændringsforlag:

Af Trier:

Til § 2.

1) 3die Stykke, 5te Linie f. n. efter „tilkommer“ indskydes: „der“.

Til § 5.

2) 1ste Stykke, 14de Linie ændres „erholdt“ til: „opnaaet“.

3) 1ste Stykke, 22de Linie ændres „maa Erstatningen“ til: „Erstatningen maa“.

4) 2det Stykke, 1ste Linie efter „sig“ indskydes: „for“.

Til § 6.

5) 5te Linie efter „Brugeren“ indskydes: „for“.

Til § 7.

6) 4de Linie ændres „han“ til: „der“, og efter „tilkommer“ indskydes „ham“.

Til § 9.

7) 2det Stykke, 2den Linie efter „hvoraf“ indskydes: „der“, og „hver af Parterne meddeles“ ændres til: „meddeles hver af Parterne“.

8) 2det Stykke, 5te Linie ændres „erlægge“ til: „yde“.

De stillede Ændringsforslag og Underændringsforslag samt Lovforslagets Paragraffer sattes til Forhandling.

Ordføreren (Zahle): Som enhver, der har gjort sig bekendt med den foreliggende Betænkning, vil have set, er hele Udvalget enedes om at stille Ændringsforslag til det Forslag til Forbedring af Fæste- og Lejehusmænds Kaar, som Udvalget har været nedsat for at arbejde paa. Det foreliggende, det ændrede Forslag, er altsaa Resultatet af en Overenskomst inden for Udvalget, og det er selvfølgelig, at Forslaget bærer Præget af at være fremgaaet

af en saadan Overenskomst; der er vist Imødekommenhed fra alle Sider i Udvalget, og alle have maattet slaa noget af paa deres Krav for at naa denne Overenskomst. Udvalget har arbejdet sig hen til denne Overenskomst gennem et Arbejde, som har været fortsat 3 Aar igennem. I Samlingen 1898—99 besluttede det da nedsatte Udvalg at arbejde hen til at skaffe saadanne Oplysninger angaaende Fæste- og Lejehusmænds Kaar, at man derigennem kunde sige, at Forholdene vare saa fuldt belyste, som det lod sig gøre, for paa Grundlag deraf at søge at naa til Enighed om et Forslag, som i Formen var af den Beskaffenhed, at man kunde vente det gennemført, og som i Realiteten var saaledes, at det saa godt som muligt raadede Bod paa de uheldige Forhold, under hvilke Husmandsklassen lever, for saa vidt dette Forslag berører den. Et Forslag af lignende Beskaffenhed som det her foreliggende har jo været forelagt for dette høje Ting lige siden Begyndelsen af 60-erne, om ikke i hver enkelt Samling, saa i hvert Fald meget jævnlig; især i 80-ernes Begyndelse har der i dette Ting været vist megen Iver for at faa et saadant Forslag ført igennem. Men i Samlingen 1888—89 og derefter i Samlingen 1889—90 nægtede Landstinget ved en motiveret Dagsorden et saadant Forslags Overgang til 3die Behandling og nægtede saaledes Aar efter Aar overhovedet at forhandle dette Anliggende med dette Ting. Følgen deraf blev jo, at Forslaget blev et Kampforslag, og at der kun var liden Sandsynlighed for at bringe noget ud af denne Sag. I et Udvalg, som i 1895—96 var nedsat for at behandle Forslag til Lov om Husmandsbrug, viste der sig imidlertid Mulighed for at naa til en Overenskomst. Man naaede dog ikke til et Resultat den Gang, men det forberedende Arbejde blev gjort, og da saa et Forslag til Forbedring af Fæste- og Lejehusmændenes Kaar igen indkom her i Tinget i Samlingen 1898—99, genoptog man Arbejdet, idet man støttede sig til de Forhaabninger, som vare blevne vakte ved den Mulighed for Overenskomst, der havde vist sig i Samlingen 1895—96. Derefter har Udvalget været nedsat — efter at Forslaget er blevet indbragt og har været til 1ste Behandling her i Salen — de to efterfølgende Aar, og Resultatet af disse 3 Aars Arbejde er det Forslag, der nu her foreligger til 2den Behandling. Det paahviler mig som Udvalgets Ordfører at gøre Rede for, hvordan Udvalget har arbejdet i disse 3 Aar, og af hvilken Grund